

Den kroniske uskyld på langfart

Da Davids Samling viser rejsefotos fra før verden gik af lave, da den unge Torben Huus drog afsted med sorgløst sind mod fjerne horisonter

Torben Huss. Unge kvinder i Kabul, 60'erne.

Af Orla Schantz
orla.schantz@gmail.com

Året er 1962. Torben Huus var 21, og eventyrlysten hev i ham, så han måtte ud i det blå, ud i verden. Han tog soveposen på nakken, pakke-kameraet, han havde fået til sin konfirmation og åbnede sig fordomsfrit.

”Da jeg tog afsted, var det helt ukendt land. Jeg havde ikke hørt om andre rejsende. Ordet hippie var ikke opfundet. Jeg anede ikke, om turen ville slutte i Køge. Men det ene landskab lokkede med det næste. Jeg var ukendt, jeg var fremmed, jeg var alene,”

har den nu 77-årige rejsende for nylig sagt i et interview.

Han blev den evige vandrer, der nu som mangeårig pensionist snart tager afsted til Etiopien. Med rent åsyn så han på sine rejser ud og ikke ind i sig selv, som hans hallucinerende efterfølgere gjorde på ”The Hippie Trail”, der er udstillingens titel. Der er blandt andet en væg til Tyrkiet, et rum til Indien og et til Afghanistan, alle smykket med fremragende sort hvide fotografier.

Torben Huus havde ikke meget bagage med, men hans øjne var store som tekopper, der glubsk sugede alt til sig. Han er den sidste

romantiker, der som eventyrdigteren rejser for at leve og omvendt.

Billederne viser hans uskyldige dyrkelse af verdens skønhed. Det grænser til det sentimentale, men reddes af socialrealistiske blikke hist og her.

Især hans fotos fra Kabul rummer hans - skal vi sige? - verdensanskuelse. Det, han ser, sanser han som noget uberørt, eksotisk, autentisk, ja, faktisk som et etnografisk studie i uskyld. Det var før Sovjetunionen besatte landet, før Taliban voldtog det og før masseturisme og globalisering.

En scene med en gruppe

Torben Huss. Børn i Thar ørkenen, Rajasthan, Indien, 70'erne.

unge piger med blottet hår og iført t-shirts og nederdele stråler af gensidig nysgerrighed fra dem og fra fotografen. Det var en fredeligere tid, før alt gik galt, fortæller han med sine fotos. Den slags hedder i dag nostalgi, endda af den romantiserende slags. Men for den fro unge mand var det blot en fortryllet verden med lige så fortryllende mennes-

ker i den - apolitisk og ahistorisk som det dengang var. Det kan vi i dag ikke tillade os.

Hvad der ikke er nostalgi, er den åbenlyse ironi, at Torben Huus faktisk var den første hippie før de ”rigtige” af slagsen med deres kynisme, politiske diktater og uniformering kom. For ham var ”flower power” ikke et slogan (han kendte det jo ikke), men

en måde at se verden på som det smukkes mulighed og håb.

Davids Samling
Kronprinsessegade 30,
København K
Frem til 28. oktober

Torben Huss. Torben og Georg på tommelfingeren, Tyrkiet, 1965.